

Jouni Airaksinen käyttää mm. superlonia ja lautoja.

Superlonpylpyröitä ja raakalautahuumoria

45 30.5.91

Kuopiolaisen Jouni Airaksisen näyttely on selkeä ja hauska. Siinä on hiukan samanlaista arte poveran, minimalismin ja konstruktivismin aateloimaa huumoria kuin esimerkiksi Kari Cavénin teoksissa.

Airaksisen superlonista, muovista ja sinistyneiltä näyttävistä laudoista kasatut reliefit ja veistokset ovat sinällään tyylikkäitä, hiukan karkeita ja ehdottoman rehtejä — perinteisesti maskuliinisuuteen liitettyjä määreitä muuten kaikki.

Airaksisen humoristin luonto paljastuu teosluettelosta: annetuista nimistä katsoja saa valita kullekin teokselle parhaiten sopivan. Olisiko keltaiseksi maalattu aukko valkoisessa pömpelissä nimeltään *Ilman vaivaa lentokone* vai *Kusiainen hakee pesää kivaasti ja äkkiä?*

Teoslistallaan Airaksinen virittelee hulvattoman nonsense-tunnelman, mutta jättää katsojalle oikeuden omaan kertomuksensa. Teoksia voi lähestyä pelkkien muotojen tai niiden synnyttämien assosiaatioiden välityksellä.

Veistoksiinsa Airaksinen ra-

KUVAT

Jouni Airaksisen näyttely Taide-
maalariiliiton galleriassa 2. 6.
saakka.

kentaa hedelmällisiä vastakohtapareja esimerkiksi liittämällä koristeellisen reliefinauhan tai pehmeän superlonin yksinkertaiseen lautarakenteeseen.

Piintynyt modernisti lukee puusuorakaiteesta esiin pullistuvat superlonpallot puhtaiksi sommiteluelementeiksi, laudoitusta rytmittäviksi aksenteiksi. Kosketusaistiin vetoava superlon viekottelee kuitenkin helposti ulos teoksen sisäisestä maailmasta kohtaavien pintojen, hyväilyjen ja seksuaalisuuden alueelle.

Täysin toiseen suuntaan vihjaa gallerian takan koristeeksi sijoitettu kömpelö koristereliefi ja karkeina kulmauksina seinästä esiin pistävät veistokset. Teokset kääntävät huomion pois itseltään. Varsinaisia veistoksia kiinnostavammaksi tulee paikka, jonka ne merkitsevät, tyhjä tila.

ARJA ELOVIRTA